

At ächta-stånd en
trågård är,
framstält då
inspectoren öfwer
Jockis frälse-...

Aftan, Haraldus

1700-1829 81 1730 Cbza Fol.
1730 Bähr o. Aftana

National Library
of Sweden

At ähta-stånd en Trägård är,

Framställt

Da

INSPECTOREN öfver Jockis Frälse-Gods

Ährebörne och Wälbetrodde

Herr DAVID

BÄHR

BRUDGUSMEN/

Med

Dygd-ädla och Ehreborna Jungfru

Jungf. MARIA

ALFTANA

BRUDEN/

Jungingo ett Ähre- och nöjesult Ähta-förbund med
Christelig Copulation, uti förnämit och Hedertvärdt folks när-
ward i Siählö Prästegård den 28. Maji 1730.

Äf

Contrahenternes Broder

HARALD ALFTAN.

WBD/ Erhett af J. H. R. W. M. B. E. / Kongl. Acad. Boktr.

Et nöje mer än stort af bär och roser sköna
Man får om Sommaren uti sin trädgård röna/
Der sig upfriska kan ett sorg-betagit mod
Af färgor utan tahl af lichter mångfalt god.

Man ser här trån i rad som sägnesamt behåga/
The sig i blomster klå / til ädla fruchter laga:
Här sees en Schola af små trä som skuta opp/
Dch widga ut sin saft tätt uti blad och knopp.

Här tagz en unger qwist/ från trädet ther han wärte/
Dch sättes så uti ett annat trä ej lägste/
Der skadas huru han ther i planterat blir /
At ögat sig ej mått utaf den sägnad sir.

At de ej wisna må som äro så tilsamman/
Planterade/ men at the wåra med hwar annon/
Behöfwes ympwax til som binder samman två/
Dch håller them ihop / at the må stadigt stå.

Af samma trädes root / i hwilket den insättes /
Han drager saft til sig / och af den fyllest måttes;
Dch saft han saften af en främmand' rot undfår/
Doch bår han sådan frucht/ som hans natur åtrår.

The

The så förena sig / at de nu synas wara /
Ett trä / fast löfwen mot sin fruchter wilja swara;
Men träet med grenen sig så binder samman hårt /
At sedan skilja them blir mer än mycket swårt.

När ett starkt wäder blås / the böja sig tillika /
Och skiljas ingaledz fast hit och tit the wika /
The sälla bägge löf / omkring sin boh och stam /
Och göda roten sin / at hon ej blifwer lahm.

Mitt taal jag wänder til närwarande tilfälle:
Wårt wackra Brude-fock / the unga tu och sülle
Här boh och grenen är hopfogade af Gud.
The heta David Bähr, hans wän Maria Brud.

The bli nu satte in uti Gudz trågård gröna /
The wårda ähta stånd / hwar Gud them wil befröna
Städz med otaligt godt; wil / fast de två nu å /
At de strax lifua en ympning uti trä.

En han sielf stammen är / hon ympad wid hans sida /
Hon görs delachtig af hans mot- och medgång blida
Hon nåres af den must hwar af hans wälstånd
gror /
Och om han lider mehn / hon sig ej lefwa tror.

Hon blir en ympqwist som sit trä med fruchter pry-
der /
Gier sagnad / at ej sehl des goda art förtyder;
Ken kärlek blir det band / som theras lefnadz
fred
Förwårswar / at then ej them blifwer wrång och
led.

Wil motgångs stormen sia för-swår och bister wisa /
Får grenen af sin stam nog styrcka och god lisa:
Den enas tillit til den andra / är den tröst /
Som plånar ut den sorg / som tärer hog och bröst.

Med

Med största skäl nu Ehr Herr Swäger det tilkommer/
At sågna Ehr utaf en Maka kysst och frommer/
Och tig min Syster at / tig blifwer nu til del/
En wån/ som gifwer tig titt nöje utan feel.

Dy glömmet ingen bort af dem som nu här äre/
Brudparet önska godt/ Gud wille them beståra/
Ståds all wålsignelse/ bestärma them altid/
Ifrån all sorg och twång/ och wara them stads
blid.

När thenna wandel är wål förder til sin ånda/
Gud wille them med frögd til Himla-salen sända/
Der glädie är och ro uti the helgas chor,
Ther the så lofwa Gud/ ther han sielf inne bor.

